

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 11. S. Scholastica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

buic animam, quam abstulisti. Vix ora-
tionem absolvit, cum videntibus cunctis
infantis corpus contremuit. S. Benedi-
ctus puerum manu apprehendit, vivum-
que & sanum reddidit Patri suo.

Sæculum VI.
A.C. 542.

§. XI.

S. Scholastica.

Sancto Benedicto Soror erat nomine
Scholastica, quæ a teneris annis to-
tam se Deo consecraverat, & tunc in Mo-
nasterio haud procul a Fratre degebat.
Ea solebat ad fratrem semel in anno invi-
sere, quam ipse in quodam loco prope
Monasterii sui januam recipiebat. Cum
igitur quadam die cum Discipulis suis
illo venisset, atque inter Laudes Divinas
ac sacra colloquia dies esset exacta, cum
Sorore cœnavit. Necdum remota mensa
& apperente nocte dixit Scholastica: *rogo*
te, ne me hac nocte deseras, sed de Cælesti-
bus Gaudiis usque mane colloquamur. Be-
nedictus respondit: *quid ais? Soror mea!*
extra cellam manere nullatenus possum.
Erat

erwartete. Zugleich erhellet es, wie unverschämte
der Uebersetzer den Heil. Benedictus kritisire im vo-
rigen Buch und 13. Abschnitt, als wenn er den jun-
gen Placidus schlecht belehret hätte. Allein dieser
Mensch hatte sich einmal vorgesehet, in seiner Ver-
sion die heiligsten Männer der Katholischen Kirche
einen nach dem andern zu beschimpfen.

Sæculum VI. Erat vero magna Cœli serenitas. Tunc
 A.C. 542. S. Scholastica in mensam inclinata & jun-

ctis manibus caput circumdans cum lacrymis oravit ad Deum. Cumque Caput levaret, simul micare fulgura, tonitrua audiri, & imber maximus ruere, ita ut nec S. Benedictus nec fratres, qui aderant, pedem extra limen domus efferre potuerint. Ergo S. Benedictus invitus mansit, & noctis tempus cum sorore de rebus spiritualibus colloquendo fefellit. Altera die ad Cellas suas redierunt. At ecce! elapso triduo S. Benedictus in Monasterio suo degens levatis oculis vidit Sororis suæ Animam in Columbæ specie Cœlum penetrare, & tantæ ejus Gloriæ congaudens Gratias Deo egit, mortem ipsius fratribus denunciavit, misitque, qui defunctæ Corpus ad Monasterium afferrent, in sepulchro, quod sibi ipsi præparaverat, deponendum, *ut eorum Corpora, inquit S. Gregorius, nec mors separet, quorum mens una semper in Deo fuerat.*

6. 34.

§. XII.

S. Benedicti obitus.

Sanctus Benedictus Sorori haud diu superstes fuit. Eodem quo mortuus est anno obitum suum quibusdam fratribus cum ipso versantibus prædixit, mandavitque, ut eam rem secretam tenerent. Aliis procul inde existentibus indicavit
 signa,

6. 37.